

การยกระดับอาชีพโดยใช้เทคโนโลยีดิจิทัลและการจัดการธุรกิจ เพื่อพัฒนาทักษะการเป็นผู้ประกอบการยุคใหม่ Career Enhancement Using Digital Technology and Business Management to Develop New Entrepreneurial Skills

Received: 17 September 2024 Revised: 3 September 2025 Accepted: 23 September 2025

นคร ละลอกน้ำ, คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา
สุณี หงษ์วิเศษ, คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยบูรพา

บทคัดย่อ การวิจัย เรื่อง การยกระดับอาชีพโดยใช้เทคโนโลยีดิจิทัลและการจัดการธุรกิจเพื่อพัฒนาทักษะการเป็นผู้ประกอบการยุคใหม่ มีวัตถุประสงค์ คือ 1) ศึกษาความต้องการหลักสูตรการเป็นผู้ประกอบการยุคใหม่ 2) ศึกษารูปแบบบริหารจัดการการยกระดับอาชีพฯ 3) ออกแบบและพัฒนาหลักสูตรการเป็นผู้ประกอบการยุคใหม่ 4) ทดลองใช้และประเมินหลักสูตรฯ วิธีดำเนินการวิจัยแบ่งเป็น 3 ระยะ คือ ระยะที่ 1 การศึกษาหลักการ แนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวกับการยกระดับอาชีพฯ และศึกษาความต้องการหลักสูตรการเป็นผู้ประกอบการยุคใหม่ ระยะที่ 2 ออกแบบและพัฒนาหลักสูตรการยกระดับอาชีพฯ ระยะที่ 3 ทดลองใช้และประเมินหลักสูตรการยกระดับอาชีพฯ

ผลการวิจัยพบว่า

1. กลุ่มเป้าหมายสนใจเป็นผู้ประกอบการ/ทำธุรกิจ เพื่อมีรายได้ระหว่างเรียน หรือมีรายได้และอาชีพเสริมหลังสำเร็จการศึกษา ส่วนใหญ่ยังขาดความรู้ว่าจะเริ่มต้นธุรกิจอะไร มีความสนใจเข้ารับการฝึกอบรมหลักสูตรเทคนิคการถ่ายภาพสินค้าและตกแต่งภาพ, การวางแผนธุรกิจ, การสร้างตัวตนบนแพลตฟอร์มออนไลน์, การผลิต VDO CONTENT & VDO PRESENT โดยสะดวกในการเข้ารับการฝึกอบรมในวันเสาร์-อาทิตย์ จัดอบรมที่เน้นการเรียนแบบฝึกปฏิบัติจริงกับวิทยากรที่เชี่ยวชาญมีประสบการณ์ในเรื่องนั้น ๆ โดยเฉพาะเรียนกับเจ้าของกิจการโดยตรง

2. การบริหารจัดการการยกระดับอาชีพโดยใช้เทคโนโลยีดิจิทัลและการจัดการธุรกิจเพื่อพัฒนาทักษะการเป็นผู้ประกอบการยุคใหม่ มีองค์ประกอบ คือ 1) ปัจจัยนำเข้า 2) กระบวนการสร้างผู้ประกอบการ 3) ประเมินผลความสำเร็จ 4) ประเมินผลลัพธ์ ขยายผลต่อเนื่อง และมีขั้นตอน คือ 1) สร้างแรงบันดาลใจ 2) ให้ข้อมูล สร้างการรับรู้ 3) ศึกษา เรียนรู้ตามความสนใจ 4) ฝึกทักษะเฉพาะด้านสร้างความเชี่ยวชาญ 5) สร้างเครือข่ายความร่วมมือพร้อมให้การชี้แนะและการเป็นที่ปรึกษา 6) สร้างประสบการณ์ตรงการเป็นผู้ประกอบการยุคใหม่

3. ผลการออกแบบและพัฒนาหลักสูตรกลุ่มการวางแผนธุรกิจ กลุ่มการทำตลาดบนแพลตฟอร์มออนไลน์กลุ่มเทคโนโลยีสื่อดิจิทัลเพื่อนำเสนอผลิตภัณฑ์ มีทั้งหมด 10 หลักสูตร ได้แก่ 1) เริ่มต้นธุรกิจที่เป็นไปได้ ประสพผลสำเร็จอย่างที่ดี 2) เขียนแผนธุรกิจให้รวย รอบรู้เรื่องภาษี 3) สร้างตัวตน

บนแพลตฟอร์มออนไลน์ ใคร ๆ ก็ทำได้ 4) สร้างเพจเรื่องง่าย ๆ มีผู้ติดตามเกินคาด 5) อยากเป็น Blogger, YouTuber, Influencer, Tiktoker ต้องทำงัย 6) เทคนิคการถ่ายภาพและตกแต่งภาพเพื่องานโฆษณา และประชาสัมพันธ์ 7) การผลิตสื่อเสียงยุคดิจิทัล 8) การผลิต VDO CONTENT & VDO PRESENT เพื่อการตลาดดิจิทัล 9) เทคนิคการผลิตสื่อ Motion Graphic เพื่อการโฆษณา 10) การผลิตสื่อ 3D Animation บนแพลตฟอร์มออนไลน์ แต่ละหลักสูตรจะประกอบด้วย 1) ชื่อหลักสูตร 2) คำอธิบายภาพรวมของหลักสูตร 3) วัตถุประสงค์ของหลักสูตร 4) เนื้อหาสาระโดยสังเขป 5) เทคนิคและวิธีการฝึกอบรม 6) ระยะเวลา การฝึกอบรมในแต่ละหัวข้อ 7) กำหนดการฝึกอบรมวิทยาการในการฝึกอบรม 8) สื่อประกอบการฝึกอบรม 9) กิจกรรมการฝึกอบรม 10) การวัดและประเมินผล 11) เอกสารอ้างอิง

4. ผลการประเมินคุณภาพหลักสูตร ภาพรวมทุกหลักสูตรอยู่ในระดับเหมาะสมมาก และผลรวม ประเมินความพึงพอใจต่อหลักสูตรหลังเข้ารับการฝึกอบรมอยู่ในระดับความพึงพอใจมากที่สุด ผู้เข้ารับการฝึกอบรมสามารถสร้างอาชีพและมีรายได้เพิ่มขึ้น เช่น มีจำนวนกลุ่มสร้างธุรกิจ กลุ่มๆละ 3-6 คน จำนวน 11 ธุรกิจ ได้แก่ 1) Ai Think For you 2) BBMTN Production 3) HR CHAICHA 4) OVER SEE 5) คอร์สเรียนตัดต่อวิดีโอออนไลน์ 6) ธุรกิจเทียนหอม 7) ร้าน GABBI 8) ร้านกาแฟ เบเกอรี่ Burgarry bake and brew 9) ร้านผลไม้เจ้ปุ๋ย 10) ร้านมอมแมม และ 11) สร้างคอร์สเรียนออนไลน์เพื่อพัฒนาทักษะเฉพาะ

คำสำคัญ: การยกระดับอาชีพ เทคโนโลยีดิจิทัลและการจัดการธุรกิจ ผู้ประกอบการยุคใหม่

Abstract This research project aimed to enhance career paths by leveraging digital technology and business management to develop new entrepreneurial skills. The study had four key objectives: 1) to investigate the demand for new entrepreneurial skills training, 2) to study a management model for career enhancement, 3) to design and develop a new entrepreneurial skills curriculum, and 4) to implement and evaluate the developed curriculum. The research was conducted in three phases: Phase 1 involved studying principles, concepts, theories, and existing research on career enhancement, as well as assessing the demand for the new entrepreneurial curriculum. Phase 2 focused on designing and developing the curriculum. Phase 3 involved piloting and evaluating the curriculum.

The research results found that:

1. Demand and Interests: The target audience showed significant interest in becoming entrepreneurs or starting a business to earn income while studying or to generate supplementary income after graduation. However, most lacked knowledge on how to start a business. They expressed interest in training courses covering product photography and image editing, business planning, personal branding on online platforms,

and the creation of video content and presentations. Participants preferred practical, hands-on training sessions held on weekends, led by experienced experts or direct business owners.

2. *Management Model: The proposed management model for career enhancement through digital technology and business management consists of four key components: 1) Inputs, 2) Entrepreneurial Development Process, 3) Success Evaluation, and 4) Outcome Evaluation and Scaling. The process involves six steps: 1) Inspiring Motivation, 2) Providing Information and Raising Awareness, 3) Self-Directed Learning Based on Interests, 4) Developing Specialized Skills and Expertise, 5) Building Networks and Mentorship, and 6) Gaining Direct Entrepreneurial Experience.*

3. *Curriculum Design and Development: The research successfully designed and developed a total of 10 courses across three main groups: Business Planning, Online Platform Marketing, and Digital Media Technology for Product Presentation. The courses include: 1) Starting a Feasible and Successful Business, 2) Writing a Business Plan and Understanding Taxes, 3) Creating Your Online Personal Brand, 4) Building a Simple Page with a Large Following, 5) How to Become a Blogger, YouTuber, Influencer, or Tiktoker, 6) Photography and Image Editing for Advertising and Public Relations, 7) Digital Audio Production, 8) Video Content & Video Presentation for Digital Marketing, 9) Motion Graphic Production for Advertising, and 10) 3D Animation for Online Platforms. Each course outline comprises: 1) Course Title, 2) Course Overview, 3) Learning Objectives, 4) Brief Course Content, 5) Training Techniques and Methods, 6) Duration, 7) Instructor Information, 8) Training Materials, 9) Activities, 10) Measurement and Evaluation, and 11) References.*

4. *Evaluation of the Curriculum: The overall quality of the curriculum was rated at a "Very Appropriate" level. The post-training satisfaction was rated as "Highest Satisfaction." Participants successfully created new businesses and increased their income. A total of 11 new businesses were established by groups of 3-6 people, including: 1) Ai Think For you, 2) BBMTN Production, 3) HR CHAICHA, 4) OVER SEE, 5) An Online Video Editing Course, 6) Scented Candle Business, 7) GABBI Store, 8) Burgarry Bake and Brew (Coffee Shop & Bakery), 9) Pui's Fruit Shop, 10) Mhom-Mhaem Store, and 11) An Online Course for Specialized Skills Development.*

Keywords: Career enhancement, Digital technology and business management, Modern entrepreneur

ความสำคัญและที่มาของปัญหา

การพัฒนา “ประเทศไทย 4.0” มุ่งเน้นเศรษฐกิจที่ขับเคลื่อนด้วยเทคโนโลยีและนวัตกรรม เสริมสร้างขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศ โดยภาครัฐได้จัดทำโครงการนำร่องขนาดใหญ่ เพื่อพัฒนาเขตเศรษฐกิจ ได้แก่ “โครงการพัฒนาพื้นที่เขตเศรษฐกิจพิเศษภาคตะวันออก (Thailand’s Eastern Economic Corridor: EEC)” เพื่อต้องการพัฒนาระเบียงเศรษฐกิจภาคตะวันออกให้เป็น ศูนย์กลางเชื่อมโยงเศรษฐกิจโลกสู่อาเซียน รวมทั้งเป็นศูนย์กลางอุตสาหกรรมแห่งอนาคตเชื่อมโยง อนุภูมิภาคตะวันออกเฉียงใต้ ซึ่งพื้นที่ตั้งโครงการครอบคลุม 3 จังหวัด ได้แก่ ฉะเชิงเทรา ชลบุรี และระยอง จากนโยบายและยุทธศาสตร์การอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม พ.ศ. 2563-2570 เป็นกรอบ แนวทางการพัฒนาระบบอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรมของประเทศ ให้สอดคล้องและ บูรณาการกัน เพื่อให้เกิดเป็นพลังในการขับเคลื่อนการพัฒนาประเทศ ที่สอดคล้องกับทิศทางของยุทธศาสตร์ ชาติ แผนแม่บท และนโยบายของรัฐบาล โดยมีวิสัยทัศน์เพื่อ “เตรียมคนไทยแห่งศตวรรษที่ 21 พัฒนา เศรษฐกิจที่กระจายโอกาสอย่างทั่วถึง สังคมที่มั่นคง และสิ่งแวดล้อมที่ยั่งยืน โดยสร้างความเข้มแข็ง ทางนวัตกรรมระดับแนวหน้าในสากล นำพาประเทศไปสู่ประเทศที่พัฒนาแล้ว” และมีการขับเคลื่อน การดำเนินงานในลักษณะแพลตฟอร์มความร่วมมือตามเป้าประสงค์ของการพัฒนาใน 4 ด้าน ได้แก่ 1) การพัฒนากำลังคนและสถาบันความรู้ 2) การวิจัยและสร้างนวัตกรรมเพื่อตอบโจทย์ท้าทายของสังคม 3) การวิจัยและสร้างนวัตกรรมเพื่อเพิ่มขีดความสามารถการแข่งขัน 4) การวิจัยและสร้างนวัตกรรม เพื่อการพัฒนาเชิงพื้นที่และลดความเหลื่อมล้ำ (สำนักงานสภานโยบายการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัย และนวัตกรรมแห่งชาติ และ สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมวิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม, 2562) และ แผนด้านการอุดมศึกษาเพื่อผลิตและพัฒนาากำลังคนของประเทศ พ.ศ. 2564-2570 โดยมีเป้าหมายหลัก เพื่อพัฒนาคุณภาพและโอกาสทางการศึกษาระดับอุดมศึกษาของคนทุกกลุ่ม ทุกช่วงวัยในประเทศอย่าง ยั่งยืน และมุ่งเน้นให้สถาบันอุดมศึกษาเป็นแหล่งสร้างองค์ความรู้ งานวิจัยและนวัตกรรมที่เป็นประโยชน์ ต่อการสร้างและพัฒนาศักยภาพในการแข่งขันของประเทศ โดยการขับเคลื่อนการดำเนินงานกำหนด ประเด็นยุทธศาสตร์เพื่อพัฒนาการอุดมศึกษาไว้ 3 ประการหลัก ประกอบด้วย บัณฑิตและกำลังคน ระบบ นิเวศวิจัย และอุดมศึกษาใหม่ โดยมุ่งหวังให้อุดมศึกษาเป็นกลไกสำคัญในการขับเคลื่อนการพัฒนาประเทศ ในทุกมิติ ทั้งด้านเศรษฐกิจและด้านสังคม ผ่านพันธกิจของสถาบันอุดมศึกษา จำแนกตามยุทธศาสตร์ 3 ยุทธศาสตร์ คือ ยุทธศาสตร์ที่ 1 พัฒนาศักยภาพคน (Capacity Building) ยุทธศาสตร์ที่ 2 ส่งเสริมระบบ นิเวศวิจัยอุดมศึกษา (Research Ecosystem Building และยุทธศาสตร์ที่ 3 จัดระบบอุดมศึกษาใหม่ (Higher Education Transformation)

สำนักงานสถิติแห่งชาติได้ทำการสำรวจ พบว่า มีผู้ว่างงานสำเร็จการศึกษาระดับอุดมศึกษา มากที่สุด 147,000 คน ในเดือนตุลาคม ปี พ.ศ. 2562 และจากภาวะการณว่างงานของกลุ่มดังกล่าวยัง พบว่า เมื่อเปรียบเทียบในช่วงเวลาเดียวกันของปี พ.ศ. 2561 มีผู้ว่างงานเพิ่มขึ้น 10,000 คน แต่จาก การสำรวจของรัฐมนตรีกว่าการกระทรวงการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม แลกส่งตัวเลขบัณฑิต ตกงานถึง 370,000 คน ซึ่งในช่วงเดือนมีนาคม พ.ศ. 2563 จะมีบัณฑิตที่กำลังสำเร็จการศึกษาจากสถาบัน อุดมศึกษาเพิ่มขึ้น 300,000 คน แสดงให้เห็นความไม่สอดคล้องของคุณภาพของบัณฑิตกับความต้องการ

ของตลาดแรงงาน และลักษณะผู้เรียนยุคปัจจุบันจะเป็น GEN-Z จะมีการแสวงหาความรู้ใหม่ผ่านช่องทางเทคโนโลยีดิจิทัลหลากหลายรูปแบบด้วยตนเอง กล้าคิดกล้าทำสิ่งใหม่ ๆ มีแนวคิดอยากเป็นเจ้าของธุรกิจ เป็นผู้ประกอบการ แสวงหาความสำเร็จในระยะเวลายั่งยืน (ดลฤดี พลมิตร และคณะ, 2566) การพัฒนา กำลังคน การพัฒนาอาชีพ การพัฒนาทักษะให้แรงงานในอุตสาหกรรม บุคคลทั่วไป นิสิตที่กำลังศึกษาและบัณฑิตที่เพิ่งจบการศึกษาให้สามารถทำงานในสถานประกอบการได้หรือประกอบอาชีพอิสระที่สนใจได้ทันกับการแข่งขันของประเทศและการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นในอนาคต จำเป็นต้องมีการออกแบบและพัฒนา หลักสูตรเฉพาะเป็นลักษณะ Non-Degree เพื่อพัฒนาทักษะ Up-Skill/Re-skill (สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา, 2561) และพัฒนาเป็นการเรียนรู้แบบเปิด (MOOC) เพื่อส่งเสริมให้สามารถเรียนรู้ได้ตลอดชีวิต (Lifelong Learning) โดยเฉพาะนิสิต บัณฑิตที่เพิ่งสำเร็จการศึกษา แรงงาน บุคคลทั่วไป ต้องเรียนรู้พัฒนาตนเองให้สร้างอาชีพที่มั่นคงได้ โดยเฉพาะการเป็นผู้ประกอบการ (Entrepreneur) มุ่งเน้นพัฒนาบุคคลมองเห็นโอกาสทางธุรกิจจากเห็นสิ่งต่าง ๆ รอบตัว และนำมาสร้างสินค้าและบริการเพื่อตอบสนองโจทย์ลูกค้า และสร้างรายได้ให้กับตัวเอง จำเป็นต้องมีทักษะที่หลากหลาย เช่น 1) ทักษะการจัดการ และความรู้พื้นฐานในการทำธุรกิจ 2) ทักษะการแก้ปัญหา 3) ทักษะการตัดสินใจ 4) ทักษะการสื่อสาร 5) ทักษะภาษาอังกฤษ 6) ทักษะการพลิกวิกฤตให้เป็นโอกาส (Resilience) 7) ทักษะการทำ Digital Marketing 8) Soft Skills อื่น ๆ (Timmons & Spinelli, 2003) จากทักษะที่กล่าวมาข้างต้นการพัฒนาหลักสูตรเฉพาะ และแหล่งเรียนรู้ที่พัฒนาทักษะการเป็นผู้ประกอบการที่ตรงกับความต้องการของกลุ่มเป้าหมายในพื้นที่ EEC

มหาวิทยาลัยบูรพาในฐานะมหาวิทยาลัยหลักใน EEC และมหาวิทยาลัยในภูมิภาคตะวันออกเฉียงเหนือมีบทบาทในการพัฒนาสมรรถนะบุคลากรให้มีศักยภาพเพื่อรองรับการอุตสาหกรรมเป้าหมาย และพัฒนาเทคโนโลยีและนวัตกรรมเพื่อยกระดับอุตสาหกรรม เศรษฐกิจชุมชน สังคม และยกระดับคุณภาพชีวิตของประชาชนในพื้นที่ EEC และจังหวัดอื่น ๆ ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือออกแบบนโยบายและยุทธศาสตร์ เพื่อให้ผู้มีส่วนเกี่ยวข้องสามารถมีส่วนร่วมในการขับเคลื่อนการดำเนินงานในลักษณะแพลตฟอร์ม โดยแผนพัฒนาความเป็นเลิศของมหาวิทยาลัยบูรพา ปีงบประมาณ 2566-2570 กำหนดไว้ 3 แพลตฟอร์ม คือ Platform 1 การสร้างและพัฒนาบุคลากรคุณภาพสนองตอบภาคอุตสาหกรรมเป้าหมาย Platform 2 ขับเคลื่อนอุตสาหกรรมเป้าหมายและยกระดับคุณภาพชีวิตของคนในสังคมด้วยเทคโนโลยีและนวัตกรรม และ Platform 3 การสร้างแพลตฟอร์มเพื่อส่งเสริมความร่วมมือกับภาคอุตสาหกรรม

ด้วยสภาพความเป็นมาและความต้องการส่งเสริมการเป็นผู้ประกอบการ การสร้างอาชีพตามนโยบายและยุทธศาสตร์การอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม คณะผู้วิจัยจึงได้ศึกษาเรื่อง “การยกระดับอาชีพโดยใช้เทคโนโลยีดิจิทัลและการจัดการธุรกิจเพื่อพัฒนาทักษะการเป็นผู้ประกอบการยุคใหม่” โดยมีการดำเนินการอย่างเป็นระบบเพื่อให้บรรลุเป้าหมายที่กำหนด มีการศึกษาความต้องการจากกลุ่มเป้าหมายในเขตพื้นที่ EEC เพื่อนำมาออกแบบและพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรม และจัดฝึกอบรมปฏิบัติการกลุ่มการวางแผนธุรกิจ กลุ่มการทำตลาดบนแพลตฟอร์มออนไลน์ กลุ่มเทคโนโลยีดิจิทัล เพื่อนำเสนอผลิตภัณฑ์ เพื่อให้เกิดทักษะและประสบการณ์ตรง จากกระบวนการทั้งหมดทั้งนี้ นิสิต บัณฑิต แรงงานในระบบอุตสาหกรรม และผู้สนใจทั่วไป ที่เข้าร่วมโครงการวิจัยสามารถนำความรู้ ทักษะ

ประสบการณ์ที่ได้ไปสร้างอาชีพใหม่ ยกกระดับอาชีพเดิม เป็นผู้ประกอบการยุคใหม่ได้อย่างมั่นคง ยั่งยืน สามารถปรับตัวได้ทันกับการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นในพื้นที่ EEC และยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี อย่างมีประสิทธิภาพ

วัตถุประสงค์ของโครงการวิจัย

1. เพื่อศึกษาความต้องการหลักสูตรการเป็นผู้ประกอบการยุคใหม่
2. เพื่อศึกษาองค์ประกอบ ขั้นตอน และความสัมพันธ์ของรูปแบบบริหารจัดการยกระดับอาชีพ โดยใช้เทคโนโลยีดิจิทัลและการจัดการธุรกิจให้มีประสิทธิภาพ
3. เพื่อออกแบบและพัฒนาหลักสูตรกลุ่มการวางแผนธุรกิจ กลุ่มการทำตลาดบนแพลตฟอร์มออนไลน์ และกลุ่มเทคโนโลยีสื่อดิจิทัลเพื่อนำเสนอผลิตภัณฑ์
4. เพื่อทดลองใช้และประเมินหลักสูตรโดยการจัดอบรมปฏิบัติการกับกลุ่มเป้าหมายที่สมัครเข้าร่วมโครงการ

วิธีดำเนินการวิจัย

แบ่งเป็น 3 ระยะ ดังนี้

ระยะที่ 1 การศึกษาหลักการ แนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวกับการยกระดับอาชีพ โดยใช้เทคโนโลยีดิจิทัลและการจัดการธุรกิจเพื่อพัฒนาทักษะการเป็นผู้ประกอบการยุคใหม่ และศึกษาความต้องการหลักสูตรการเป็นผู้ประกอบการยุคใหม่จากกลุ่มเป้าหมาย

ประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ นิสิต/บัณฑิตแรงงาน/บุคลากรวัยทำงาน/บุคคลทั่วไป เขต EEC (ชลบุรี, ระยอง, ฉะเชิงเทรา) ที่สนใจสมัครเข้าร่วมโครงการยกระดับอาชีพโดยใช้เทคโนโลยีดิจิทัล และการจัดการธุรกิจเพื่อพัฒนาทักษะการเป็นผู้ประกอบการยุคใหม่ โดยวิธีการแบบอาสาสมัคร (Voluntary Selection) ผ่านระบบออนไลน์ ดังนี้

1. ประชาสัมพันธ์ให้ข้อมูลเกี่ยวกับโครงการ และหลักสูตรอบรมผ่านสื่อต่าง ๆ ได้แก่ โพสต์ ประชาสัมพันธ์ที่เผยแพร่ในมหาวิทยาลัยบูรพาตามจุดต่าง ๆ เช่น บอร์ดประชาสัมพันธ์ของแต่ละคณะ และเผยแพร่ผ่านหน้าเพจเฟซบุ๊ก “ผู้ประกอบการยุคใหม่” ลิงก์ <https://www.facebook.com/profile.php?id=100092707516874>

2. ทำสื่อ Presentation แนะนำโครงการผ่านลิงก์ <https://www.facebook.com/100092707516874/videos/695080032203102>

3. ทำลิงก์สมัครสำหรับผู้สนใจเข้าร่วมโครงการทางลิงก์ <https://sites.google.com/view/nenewgenerationentrepreneurs/>

กลุ่มตัวอย่าง แบ่งเป็น 4 กลุ่ม ดังนี้ กลุ่มนิสิต กลุ่มบัณฑิต แรงงาน กลุ่มบุคลากรวัยทำงาน และกลุ่มบุคคลทั่วไป โดยวิธีการแบบอาสาสมัคร (Voluntary Selection) ที่สนใจเข้าร่วมโครงการฯ โดยกำหนดกลุ่มตัวอย่างด้วยโปรแกรม GPower ได้จำนวนกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 30 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. ผู้วิจัยศึกษาหลักสูตรการเป็นผู้ประกอบการยุคใหม่เพื่อกำหนดขอบข่ายข้อคำถามและสร้างข้อคำถามให้ครอบคลุมความต้องการหลักสูตรฯ และศึกษาเอกสาร หลักการ ทฤษฎี และงานวิจัยเกี่ยวกับการพัฒนาหลักสูตรการเป็นผู้ประกอบการยุคใหม่ มีรายละเอียด ดังนี้

- แบบสอบถามความต้องการหลักสูตร มีจำนวน 8 ข้อ ได้แก่ 1) รายวิชาที่ต้องการ 2) ลักษณะเสนอเนื้อหา 3) วิธีการสอน 4) วิธีการนำเสนอเนื้อหา 5) ระยะเวลาฝึกอบรม 6) การจัดอบรมช่วงเวลาใด 7) ควรมีสื่ออะไรบ้าง 8) การวัดและประเมินผลอย่างไร

- แบบสัมภาษณ์หลักสูตร มีจำนวน 10 ข้อ ได้แก่ 1) ข้อมูลพื้นฐานของผู้ให้ข้อมูล (สาขา/คณะ/ชั้นปี) 2) ความสนใจเป็นผู้ประกอบการ/ทำธุรกิจ 3) การเป็นผู้ประกอบการ/ทำธุรกิจ ต้องทำอะไร/เตรียมอะไรบ้าง 4) ความรู้ในการเป็นผู้ประกอบการ/ทำธุรกิจ 5) ความสนใจเรียนหลักสูตรอะไรบ้าง เพื่อเป็นผู้ประกอบการ/ทำธุรกิจ 6) ระยะเวลาเรียน/ช่วงการเรียน 7) วิธีการเรียน/ฝึกอบรม 8) กิจกรรมในการฝึกอบรม 9) องค์ประกอบ ขั้นตอน ความสัมพันธ์ของรูปแบบบริหารจัดการฯ และ 10) ความคิดเห็นอื่น ๆ

2. ผู้วิจัยนำแบบสอบถามและการสัมภาษณ์เสนอผู้เชี่ยวชาญเพื่อตรวจสอบเนื้อหา และการใช้ภาษา แล้วนำข้อเสนอแนะผู้เชี่ยวชาญมาปรับปรุงแก้ไขข้อคำถามให้ถูกต้อง ชัดเจน

3. นำแบบสอบถามที่ปรับปรุงแก้ไขแล้วให้ผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 คน ตรวจสอบความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับวัตถุประสงค์หรือเนื้อหา (Index of Item Objective Congruence: IOC) ได้ผลการหาค่าความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับวัตถุประสงค์หรือเนื้อหา (Index of Item Objective Congruence: IOC) ส่วนใหญ่อยู่ระหว่าง 0.84-1.00

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยเก็บรวบรวมข้อมูลที่เป็นแบบสอบถามความต้องการหลักสูตรการเป็นผู้ประกอบการยุคใหม่ จากกลุ่มเป้าหมายจากกลุ่มนิสิต กลุ่มบัณฑิต แรงงาน กลุ่มบุคลากรวัยทำงาน และกลุ่มบุคคลทั่วไป โดยวิธีการระบบออนไลน์ Google Form และสัมภาษณ์ผ่าน Google Meet โดยละเอียดดังนี้

1. ต้องมีรายชื่อการสมัครในระบบออนไลน์ Google Form โครงการ “การยกระดับอาชีพโดยใช้เทคโนโลยีดิจิทัลและการจัดการธุรกิจเพื่อพัฒนาทักษะการเป็นผู้ประกอบการยุคใหม่”

2. เป็นผู้มีความสนใจเป็นผู้ประกอบการหรือเป็นผู้ประกอบการที่ต้องการต่อยอดในการพัฒนาตนเองโดยมีแผนธุรกิจที่สนใจจะทำในอนาคต

3. สามารถตอบแบบสอบถามและสัมภาษณ์ตามเวลานัดหมายได้

4. หากมีผู้สมัครจำนวนเกินกว่ากำหนด จะให้วิธีการสุ่มอย่างง่ายด้วยการจับสลาก (Simple Random Sampling) จากกลุ่มผู้สมัครให้เหลือจำนวน 30 คน

5. สำหรับกลุ่มที่สุ่มจับสลากได้ผู้วิจัยจะดำเนินการแจ้งผลการสุ่มต่อนิสิตผ่านระบบออนไลน์ และเปิดโอกาสให้นิสิตแจ้งความประสงค์เข้าร่วมเป็นกลุ่มตัวอย่างในโครงการวิจัยตามความสมัครใจและแจ้งรายละเอียดในขั้นตอนนี้ว่า นิสิตสามารถปฏิเสธที่จะเข้าร่วมและถ้ากิจกรรมนี้ไม่ตรงกับความสนใจของนิสิตแล้วสามารถถอนตัวจากการเข้าร่วมโครงการได้ตลอดเวลา โดยไม่มีผลกระทบใด ๆ

การวิเคราะห์ข้อมูล

- แบบสอบถาม ผู้วิจัยวิเคราะห์ข้อมูลความต้องการหลักสูตรการเป็นผู้ประกอบการยุคใหม่ จากกลุ่มเป้าหมายจากกลุ่มนิสิต กลุ่มบัณฑิต แรงงาน กลุ่มบุคลากรวัยทำงาน และกลุ่มบุคคลทั่วไป โดยการหาค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย (Mean) และค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)

- ข้อมูลการสัมภาษณ์ ดำเนินการ ดังนี้

1. ถอดเทปแบบคำต่อคำ (Transcript) อ่านอย่างวิเคราะห์เพื่อสร้างมโนทัศน์ (Concept) จากข้อมูลที่ได้

2. จัดหมวดหมู่ของมโนทัศน์เพื่อสร้างสมมติฐานชั่วคราว

3. ตรวจสอบความสอดคล้องกันของข้อมูลด้วยกระบวนการตรวจสอบสามเส้า (Triangulation) ดังนี้

3.1 การเก็บข้อมูลด้วยนักวิจัยหลายคน (Investigators Triangulation) โดยการเก็บข้อมูลครั้งนี้มีนักวิจัยและผู้ช่วยนักวิจัยที่ผ่านการการสัมภาษณ์ และทุกคนรวมสัมภาษณ์รูปแบบออนไลน์พร้อมกัน

3.2 การเก็บข้อมูลด้วยวิธีการที่แตกต่างกัน (Methodological Triangulation) โดยการเก็บข้อมูลครั้งนี้ใช้การสัมภาษณ์เชิงลึก และพิจารณาบริบทที่แตกต่างกัน

3.3 การเก็บข้อมูลด้วยผู้ให้ข้อมูลที่หลากหลาย (Key Informant Triangulation) การเก็บรวบรวมข้อมูลในแต่ละสาขา อาชีพ หน้าที่รับผิดชอบที่ต่างกันจะมีการยืนยันข้อมูล รวมถึงการสังเกตจากอธิบาย เชื่อมโยงตามสภาพจริง ให้มีความน่าเชื่อถือ เพื่อให้มีความหนักแน่นของข้อมูลมากยิ่งขึ้น ระหว่างการสัมภาษณ์ คณะผู้วิจัยจะบันทึกข้อมูลด้วยเครื่องบันทึกเสียงแบบดิจิทัล โดยขออนุญาตผู้ให้ข้อมูลหลักก่อนบันทึกเสียงทุกครั้ง

4. ตรวจสอบความสมบูรณ์ของข้อมูลว่ามีรายละเอียดครอบคลุมที่ต้องการศึกษา (Thick Description) โดยใช้ความไวเชิงทฤษฎี (Theoretical Sensitivity) เพื่อขมวดประเด็นคำถาม (Probe) และติดตามข้อมูลในแนวลึก ซึ่งช่วยให้ตีความสิ่งที่ศึกษาได้ถูกต้อง

ระยะที่ 2 ออกแบบและพัฒนาหลักสูตรการยกระดับอาชีพโดยใช้เทคโนโลยีดิจิทัลและการจัดการธุรกิจเพื่อพัฒนาทักษะการเป็นผู้ประกอบการยุคใหม่

1. นำข้อมูลที่ได้จากระยะที่ 1 มากำหนดรายละเอียดหลักสูตร ได้แก่ ชื่อหลักสูตร คำอธิบายภาพรวมของหลักสูตร วัตถุประสงค์ของหลักสูตร เนื้อหาสาระโดยสังเขป เทคนิคและวิธีการฝึกอบรม ระยะเวลาการฝึกอบรมในแต่ละหัวข้อ กำหนดการฝึกอบรม วิทยากรในการฝึกอบรม สื่อประกอบ การฝึกอบรม กิจกรรมการฝึกอบรม การวัดและประเมินผล เอกสารอ้างอิง แต่ละหลักสูตรให้ครอบคลุมทั้งกลุ่ม การวางแผนธุรกิจกลุ่มการทำตลาดบนแพลตฟอร์มออนไลน์ กลุ่มเทคโนโลยีสื่อดิจิทัลเพื่อนำเสนอผลิตภัณฑ์เพื่อใช้ในการฝึกอบรมกลุ่มเป้าหมาย และการกำหนดองค์ประกอบ ขั้นตอน ความสัมพันธ์ของรูปแบบบริหารจัดการฯ

2. นำหลักสูตรที่ได้ไปตรวจสอบเนื้อหาจากผู้ทรงคุณวุฒิภายในและภายนอกมหาวิทยาลัยที่เกี่ยวข้องในเนื้อหาวิชานั้น จำนวน 3 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. ศึกษาแนวคิดการประเมินหลักสูตรการยกระดับอาชีพโดยใช้เทคโนโลยีดิจิทัลฯ เพื่อนำไปกำหนดเกณฑ์การประเมินหลักสูตรการยกระดับอาชีพโดยใช้เทคโนโลยีดิจิทัลฯ ให้ครอบคลุมองค์ประกอบของหลักสูตรฯ รายละเอียดหลักสูตรฯ

2. วิเคราะห์องค์ประกอบของหลักสูตรฯ รายละเอียดหลักสูตรฯ เพื่อนำมากำหนดขอบข่าย และเขียนตัวชี้วัดในการประเมินหลักสูตรฯ

3. สร้างแบบประเมินหลักสูตรฯ ตามองค์ประกอบของหลักสูตรฯ รายละเอียดหลักสูตรฯ ในรูปแบบของมาตราประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ

4. นำแบบประเมินหลักสูตรฯ ที่สร้างขึ้นเสนอผู้เชี่ยวชาญเพื่อตรวจสอบเนื้อหา และการใช้ภาษา แล้วนำข้อเสนอแนะจากผู้เชี่ยวชาญมาปรับปรุงแก้ไขข้อคำถามให้ถูกต้อง ชัดเจน

5. นำแบบประเมินหลักสูตรฯ ที่ปรับปรุงแก้ไขแล้วให้ผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 คน ตรวจสอบความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับวัตถุประสงค์หรือเนื้อหา (Index of Item Objective Congruence: IOC) ได้ผลการหาค่าความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับวัตถุประสงค์หรือเนื้อหา (Index of Item Objective Congruence: IOC) อยู่ระหว่าง 0.86 - 1.00 แสดงว่ามีความสอดคล้อง ถือว่าอยู่ในเกณฑ์ใช้ได้ ไม่ต้องทำการปรับปรุง

เกณฑ์การคัดเลือกผู้เชี่ยวชาญ มีดังนี้

1. มีคุณวุฒิไม่ต่ำกว่าปริญญาเอก สาขาบริหารธุรกิจ/เทคโนโลยีสารสนเทศ/เทคโนโลยีการศึกษา หรือสาขาที่เกี่ยวข้อง และมีตำแหน่งทางวิชาการระดับผู้ช่วยศาสตราจารย์ขึ้นไป

2. มีความรู้และประสบการณ์เกี่ยวกับการพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรมผู้ประกอบการ/การสอนเกี่ยวกับกลุ่มการวางแผนธุรกิจกลุ่มการทำตลาดบนแพลตฟอร์มออนไลน์ กลุ่มเทคโนโลยีสื่อดิจิทัลเพื่อนำเสนอผลิตภัณฑ์ ไม่ต่ำกว่า 5 ปี

การเก็บรวบรวมข้อมูล

1. จัดส่งหนังสือขอความร่วมมือในการประเมินคุณภาพหลักสูตรฯ รวมทั้งการจัดส่งลิงก์เอกสารที่เกี่ยวข้องให้ผู้ทรงคุณวุฒิพิจารณาล่วงหน้าโดยวิธีการระบบออนไลน์ผ่าน Google Form

2. กำหนดระยะเวลาในการประเมินหลักสูตรฯ อย่างชัดเจนเพื่อให้สามารถประเมินให้ทันตามเวลาที่กำหนด

การวิเคราะห์ข้อมูล

วิเคราะห์ผลการประเมินคุณภาพหลักสูตรฯ ในรูปแบบของมาตราประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ โดยใช้เกณฑ์การแปลความหมายของค่าเฉลี่ย ดังนี้

คะแนนเฉลี่ย 4.51 - 5.00 หมายถึงเหมาะสมมากที่สุด

คะแนนเฉลี่ย 3.51 - 4.50 หมายถึงเหมาะสมมาก

คะแนนเฉลี่ย 2.51 - 3.50 หมายถึงเหมาะสมปานกลาง

คะแนนเฉลี่ย 1.51 - 2.50 หมายถึงเหมาะสมน้อย

คะแนนเฉลี่ย 1.00 - 1.50 หมายถึงเหมาะสมน้อยที่สุด

สถิติที่ใช้วิเคราะห์ผลการประเมินคุณภาพหลักสูตรฯ คือ ค่าเฉลี่ย (Mean) ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)

ระยะที่ 3 ทดลองใช้และประเมินหลักสูตรการยกระดับอาชีพโดยใช้เทคโนโลยีดิจิทัลและการจัดการธุรกิจเพื่อพัฒนาทักษะการเป็นผู้ประกอบการยุคใหม่

1. ประชาสัมพันธ์หลักสูตรและประกาศรับสมัครผู้สนใจเข้าอบรมรูปแบบเผชิญหน้า

2. ทำการฝึกอบรม นิสิต/บัณฑิต/แรงงาน/บุคลากรวัยทำงาน/บุคคลทั่วไป ตามโปรแกรมที่กำหนดไว้

3. การประเมินความพึงพอใจต่อการเข้าอบรมหลักสูตรฯ

ประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ นิสิต/บัณฑิตแรงงาน/บุคลากรวัยทำงาน/บุคคลทั่วไป เขต EEC (ชลบุรี, ระยอง, ฉะเชิงเทรา) ที่สนใจสมัครเข้าร่วมโครงการยกระดับอาชีพโดยใช้เทคโนโลยีดิจิทัล และการจัดการธุรกิจเพื่อพัฒนาทักษะการเป็นผู้ประกอบการยุคใหม่ โดยวิธีการแบบอาสาสมัคร (Voluntary Selection) ผ่านระบบออนไลน์ ดังนี้

1. ประชาสัมพันธ์ให้ข้อมูลเกี่ยวกับโครงการ และหลักสูตรอบรมผ่านสื่อต่าง ๆ ได้แก่ โปสเตอร์ ประชาสัมพันธ์ที่เผยแพร่ในมหาวิทยาลัยบูรพาตามจุดต่าง ๆ เช่น บอร์ดประชาสัมพันธ์ของแต่ละคณะ และเผยแพร่ผ่านหน้าเพจเฟซบุ๊ก “ผู้ประกอบการยุคใหม่” ลิงก์ <https://www.facebook.com/profile.php?id=100092707516874>

2. ทำสื่อ Presentation แนะนำโครงการผ่านลิงก์ <https://www.facebook.com/100092707516874/videos/695080032203102>

3. ทำลิงก์สมัครสำหรับผู้สนใจเข้าร่วมโครงการทางลิงก์ <https://sites.google.com/view/newgenerationentrepreneurs/>

กลุ่มตัวอย่าง แบ่งเป็น 4 กลุ่ม ดังนี้ กลุ่มนิสิต กลุ่มบัณฑิต แรงงาน กลุ่มบุคลากรวัยทำงาน และกลุ่มบุคคลทั่วไป โดยวิธีการแบบอาสาสมัคร (Voluntary Selection) ที่สนใจเข้าร่วมโครงการฯ โดยกำหนดกลุ่มตัวอย่างด้วยโปรแกรม GPower ได้จำนวนกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 50 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. ศึกษาแนวคิดการประเมินความพึงพอใจต่อการเข้าอบรมหลักสูตรฯ เพื่อนำไปกำหนดเกณฑ์การประเมินความพึงพอใจ ให้ครอบคลุมรายการประเมินความพึงพอใจต่อการเข้ารับการฝึกอบรม

2. วิเคราะห์องค์ประกอบการประเมินความพึงพอใจต่อการเข้าอบรมหลักสูตรฯ เพื่อนำมากำหนดข้อข้อย่อย และเขียนตัวชี้วัดในการประเมินความพึงพอใจต่อหลักสูตรฝึกอบรมฯ

3. สร้างแบบประเมินความพึงพอใจต่อการเข้าอบรมหลักสูตรฯ ในรูปแบบของมาตราประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ

4. นำแบบประเมินหลักสูตรฯ ที่สร้างขึ้นเสนอผู้เชี่ยวชาญเพื่อตรวจสอบเนื้อหา และการใช้ภาษา แล้วนำข้อเสนอแนะจากผู้เชี่ยวชาญมาปรับปรุงแก้ไขข้อคำถามให้ถูกต้องชัดเจน

5. นำแบบประเมินหลักสูตรฯ ที่ปรับปรุงแก้ไขแล้วให้ผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 คน ตรวจสอบความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับวัตถุประสงค์หรือเนื้อหา (Index of Item Objective Congruence: IOC) ได้ผลการหาค่าความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับวัตถุประสงค์หรือเนื้อหา (Index of Item Objective Congruence: IOC) อยู่ระหว่าง 0.84 - 1.00 แสดงว่ามีความสอดคล้อง ถือว่าอยู่ในเกณฑ์ใช้ได้ ไม่ต้องทำการปรับปรุง

การเก็บรวบรวมข้อมูล

1. ประชาสัมพันธ์ให้ข้อมูลเกี่ยวกับโครงการ และหลักสูตรอบรมผ่านสื่อต่าง ๆ ได้แก่ ไปสเตอร์ ประชาสัมพันธ์ที่เผยแพร่ในมหาวิทยาลัยบูรพาตามจุดต่าง ๆ เช่น บอร์ดประชาสัมพันธ์ของแต่ละคณะ และเผยแพร่ผ่านหน้าเพจเฟซบุ๊ก “ผู้ประกอบการยุคใหม่” ลิงก์ <https://www.facebook.com/profile.php?id=100092707516874>

2. ทำสื่อ Presentation แนะนำโครงการผ่านลิงก์ <https://www.facebook.com/100092707516874/videos/695080032203102>

3. ทำลิงก์สมัครสำหรับผู้สนใจเข้าร่วมโครงการทางลิงก์ <https://sites.google.com/view/nenewgenerationentrepreneurs/>

- เกณฑ์การคัดเลือก รายละเอียดดังนี้

1. ต้องผ่านการสมัครตามลิงก์ที่กำหนดและกรอกข้อมูลครบถ้วนตามเกณฑ์ที่ระบุไว้

2. คัดเลือกจากข้อมูลที่กรอกสมัครในระบบและโทรศัพท์ประสานพูดคุยเงื่อนไขการเข้ารับการฝึกอบรม เช่น เข้าร่วมและทำกิจกรรมที่ระบุได้ครบถ้วนตามกำหนดไว้

3. เป็นผู้มีความสนใจเป็นผู้ประกอบการหรือเป็นผู้ประกอบการที่ต้องการต่อยอดในการพัฒนาตนเองโดยมีแผนธุรกิจที่สนใจหรือแนวคิดที่สนใจจะทำในอนาคตมาประกอบการสมัคร

4. สามารถเข้าร่วมฝึกประสบการณ์กับโครงการวิจัยได้ไม่น้อยกว่าร้อยละ 80

การวิเคราะห์ข้อมูล

วิเคราะห์ผลการประเมินความพึงพอใจต่อการเข้าอบรมหลักสูตรฯ ในรูปแบบของมาตราประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ โดยใช้เกณฑ์การแปลความหมายของค่าเฉลี่ย ดังนี้

คะแนนเฉลี่ย 4.51 - 5.00 หมายความว่า มีความพึงพอใจมากที่สุด

คะแนนเฉลี่ย 3.51 - 4.50 หมายความว่า มีความพึงพอใจมาก

คะแนนเฉลี่ย 2.51 - 3.50 หมายความว่า มีความพึงพอใจปานกลาง

คะแนนเฉลี่ย 1.51 - 2.50 หมายความว่า มีความพึงพอใจน้อย

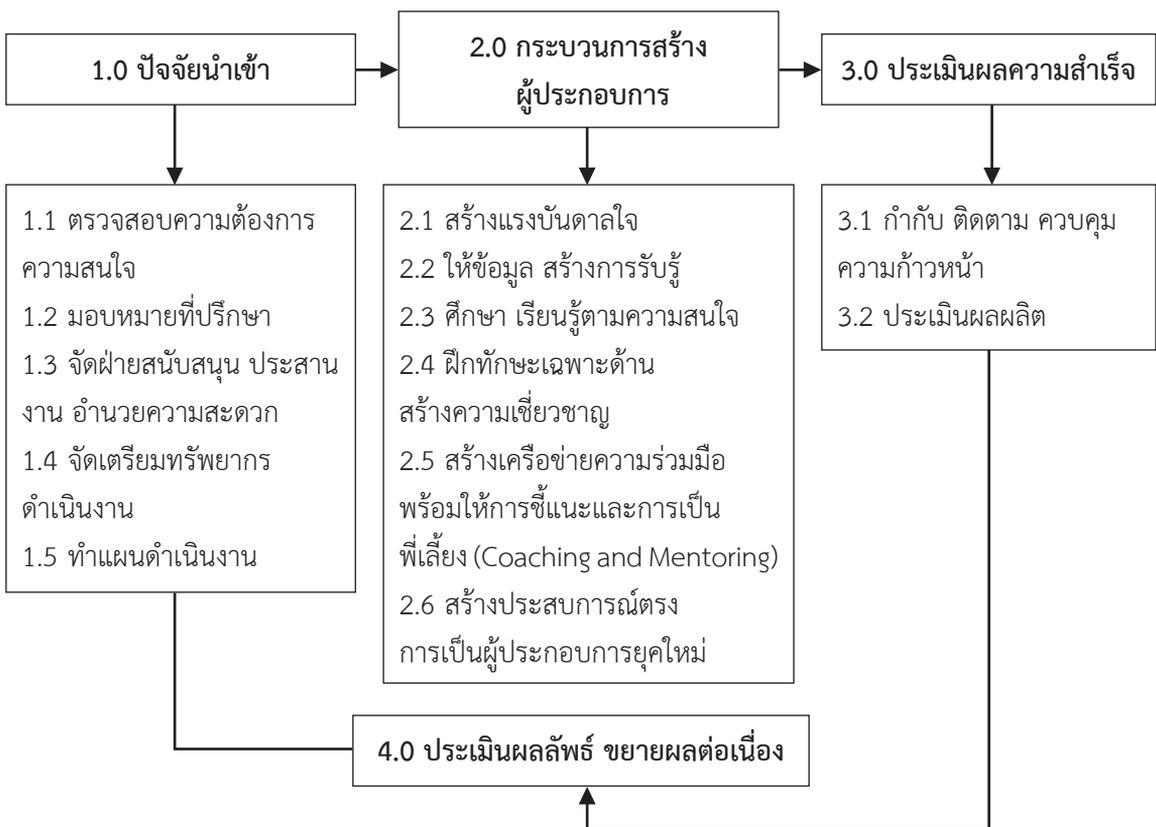
คะแนนเฉลี่ย 1.00 - 1.50 หมายความว่า มีความพึงพอใจน้อยที่สุด

สถิติที่ใช้วิเคราะห์ผลการประเมินความพึงพอใจต่อการเข้าอบรมหลักสูตรฯ คือ ค่าเฉลี่ย (Mean) ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)

สรุปผลการวิจัย

1. กลุ่มเป้าหมายสนใจเป็นผู้ประกอบการ/ทำธุรกิจ เพื่อมีรายได้ระหว่างเรียน หรือมีรายได้และอาชีพเสริมหลังสำเร็จการศึกษา และส่วนใหญ่ยังขาดความรู้ว่าจะเริ่มต้นธุรกิจอะไร ไม่รู้จะทำอะไรก่อน-หลัง และสนใจหลักสูตรเทคนิคการถ่ายภาพสินค้าและตกแต่งภาพ, การวางแผนธุรกิจ, การสร้างตัวตนบนแพลตฟอร์มออนไลน์, การผลิต VDO Content & VDO Present วันเวลาเรียนส่วนใหญ่จะสะดวกเป็นวันเสาร์-อาทิตย์ และเน้นการเรียนแบบฝึกปฏิบัติจริง ได้ทดลองทำจริงจากวิทยากรที่เชี่ยวชาญ มีประสบการณ์จริงในเรื่องนั้น ๆ โดยเฉพาะเรียนกับเจ้าของกิจการโดยตรง

2. รูปแบบการบริหารจัดการการยกระดับอาชีพโดยใช้เทคโนโลยีดิจิทัลและการจัดการธุรกิจเพื่อพัฒนาทักษะการเป็นผู้ประกอบการยุคใหม่ มี 4 องค์ประกอบ คือ 1) ปัจจัยนำเข้า ได้แก่ 1.1) ตรวจสอบความต้องการ ความสนใจ 1.2) มอบหมายที่ปรึกษา 1.3) จัดฝ่ายสนับสนุน ประสานงาน อำนวยความสะดวก 1.4) จัดเตรียมทรัพยากรดำเนินงาน 1.5) ทำแผนดำเนินงาน 2) กระบวนการสร้างผู้ประกอบการ ได้แก่ 2.1) สร้างแรงบันดาลใจ 2.2) ให้ข้อมูล สร้างการรับรู้ 2.3) ศึกษา เรียนรู้ตามความสนใจ 2.4) ฝึกทักษะเฉพาะด้านสร้างความเชี่ยวชาญ 2.5) สร้างเครือข่ายความร่วมมือพร้อมให้การชี้แนะและการเป็นพี่เลี้ยง 2.6) สร้างประสบการณ์ตรงการเป็นผู้ประกอบการยุคใหม่ 3) ประเมินผลความสำเร็จ ได้แก่ 3.1) กำกับ ติดตาม ควบคุมความก้าวหน้า 3.2) ประเมินผลผลิต 4) ประเมินผลลัพธ์ ขยายผลต่อเนื่อง ดังแผนภาพ

แผนภาพแสดง รูปแบบบริหารจัดการการยกระดับอาชีพโดยใช้เทคโนโลยีดิจิทัลและการจัดการธุรกิจ เพื่อพัฒนาทักษะการเป็นผู้ประกอบการยุคใหม่

3. ผลการออกแบบและพัฒนาหลักสูตรกลุ่มการวางแผนธุรกิจ กลุ่มการทำตลาดบนแพลตฟอร์มออนไลน์กลุ่มเทคโนโลยีสื่อดิจิทัลเพื่อนำเสนอผลิตภัณฑ์ มีทั้งหมด 10 หลักสูตร ได้แก่ 1) เริ่มต้นธุรกิจที่เป็นไปได้ ประสบผลสำเร็จอย่างที่คิด 2) เขียนแผนธุรกิจให้รวย รอบรู้เรื่องภาษี 3) สร้างตัวตนบนแพลตฟอร์มออนไลน์ ใคร ๆ ก็ทำได้ 4) สร้างเพจเรื่องง่าย ๆ มีผู้ติดตามเกินคาด 5) อยากรับเป็น Blogger, YouTuber, Influencer, Tiktoker ต้องทำงัย 6) เทคนิคการถ่ายภาพและตกแต่งภาพเพื่องานโฆษณาและประชาสัมพันธ์ 7) การผลิตสื่อเสียงยุคดิจิทัล 8) การผลิต VDO Content & VDO Present เพื่อการตลาดดิจิทัล 9) เทคนิคการผลิตสื่อ Motion Graphic เพื่อการโฆษณา 10) การผลิตสื่อ 3D Animation บนแพลตฟอร์มออนไลน์ แต่ละหลักสูตรจะประกอบด้วย 1) ชื่อหลักสูตร 2) คำอธิบายภาพรวมของหลักสูตร 3) วัตถุประสงค์ของหลักสูตร 4) เนื้อหาสาระโดยสังเขป 5) เทคนิคและวิธีการฝึกอบรม 6) ระยะเวลาการฝึกอบรมในแต่ละหัวข้อ 7) กำหนดการฝึกอบรมวิทยากรในการฝึกอบรม 8) สื่อประกอบการฝึกอบรม 9) กิจกรรมการฝึกอบรม 10) การวัด และประเมินผล 11) เอกสารอ้างอิง

4. ผลการประเมินคุณภาพหลักสูตร ภาพรวมทุกหลักสูตรอยู่ในระดับเหมาะสมมาก และผลรวมประเมินความพึงพอใจต่อหลักสูตรหลังเข้ารับการฝึกอบรมอยู่ในระดับความพึงพอใจมากที่สุด ผู้เข้ารับการฝึกอบรมสามารถสร้างอาชีพและมีรายได้เพิ่มขึ้น เช่น มีจำนวนกลุ่มสร้างธุรกิจ กลุ่มละ 3-6 คน จำนวน 11 ธุรกิจ ได้แก่ 1) Ai Think For you 2) BBMTN Production 3) HR CHAICHA 4) OVER SEE 5) คอร์สเรียนตัดต่อวิดีโอออนไลน์ 6) ธุรกิจเทียนหอม 7) ร้าน GABBI 8) ร้านกาแฟ เบเกอร์รี่ Burgarry bake and brew 9) ร้านผลไม้เจ๊ป๊วย 10) ร้านมอมแมม 11) สร้างคอร์สเรียนออนไลน์เพื่อพัฒนาทักษะเฉพาะ

อภิปรายผล

1. รูปแบบการบริหารจัดการการยกระดับอาชีพโดยใช้เทคโนโลยีดิจิทัลและการจัดการธุรกิจเพื่อพัฒนาทักษะการเป็นผู้ประกอบการยุคใหม่ พบว่า องค์ประกอบ คือ 1) ปัจจัยนำเข้า 2) กระบวนการสร้างผู้ประกอบการ 3) ประเมินผลความสำเร็จ 4) ประเมินผลลัพธ์ ขยายผลต่อเนื่อง และมีขั้นตอน คือ 1) สร้างแรงบันดาลใจ 2) ให้ข้อมูล สร้างการรับรู้ 3) ศึกษา เรียนรู้ตามความสนใจ 4) ฝึกทักษะเฉพาะด้านสร้างความเชี่ยวชาญ 5) สร้างเครือข่ายความร่วมมือพร้อมให้การชี้แนะและการเป็นพี่เลี้ยง 6) สร้างประสบการณ์ตรงการเป็นผู้ประกอบการยุคใหม่ ซึ่งได้ข้อมูลจากการศึกษาเอกสาร หลักการ ทฤษฎีการเป็นผู้ประกอบการและข้อมูลจากการสัมภาษณ์ และจากการจัดโครงการยกระดับอาชีพโดยใช้เทคโนโลยีดิจิทัลและการจัดการธุรกิจเพื่อพัฒนาทักษะการเป็นผู้ประกอบการยุคใหม่เป็นระยะเวลามากกว่า 4 เดือน องค์ประกอบและขั้นตอนดังกล่าวเป็นปัจจัยที่จะนำไปสู่ความสำเร็จเพราะมีรูปแบบและวิธีการที่หลากหลาย มีการฝึกปฏิบัติ การให้คำปรึกษา และประเมินติดตามอย่างต่อเนื่อง สอดคล้องกับ โกสินทร์ ชำนาญพล และคณะ (2562) นิรุตต์ จรเจริญ และคณะ (2566) จิตาพัชญ์ ไยเทศ และคณะ (2567) ได้ศึกษาเกี่ยวกับการส่งเสริมการใช้เทคโนโลยีบนสังคมดิจิทัล เพื่อยกระดับรายได้วิสาหกิจชุมชน การศึกษารูปแบบการดำเนินงานด้านเทคโนโลยีดิจิทัลสำหรับธุรกิจชุมชน และการพัฒนารูปแบบเทคโนโลยีดิจิทัลเพื่อส่งเสริมศักยภาพผู้ประกอบการ พบว่า มีองค์ประกอบหลัก คือ สื่อสังคมออนไลน์ เครื่องมือทางการตลาด

มีหน่วยงานช่วยเป็นที่เลี้ยง มีการเผยแพร่สินค้าโดยนักรีวิวหรือภาพถ่าย และประยุกต์ใช้เทคโนโลยีดิจิทัล นอกจากนี้ยังสรุปได้ว่า ผู้ประกอบการวิสาหกิจชุมชน ควรประกอบด้วย การมอบหมายงาน การสร้างแรงจูงใจ การใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ การถ่ายทอดความรู้ การกำหนดทิศทางและเป้าหมาย การวางแผน การดำเนินงาน การประเมินผลและการติดตาม การสร้างเครือข่าย เป็นต้น

ในส่วนของความต้องการเป็นผู้ประกอบการ/ทำธุรกิจ จะสนใจธุรกิจการขายของออนไลน์ ร้านอาหาร ร้านกาแฟ ร้านขนมเพราะเห็นว่าสามารถที่จะทำได้ไม่ยาก และต้องการที่จะเรียนรู้กับเจ้าของธุรกิจที่ประสบผลสำเร็จโดยตรง และต้องการคำปรึกษาอย่างต่อเนื่องเมื่อสนใจจะเริ่มต้นธุรกิจของตนเอง กลุ่มเป้าหมายที่เข้าร่วมโครงการได้พัฒนาทักษะทั้งด้านการเขียนแผนธุรกิจ การทำ Content Marketing การพัฒนาสื่อเสียง สื่อภาพ สื่อ VDO สื่อกราฟิก สื่อมัลติมีเดีย และการใช้แพลตฟอร์มออนไลน์เพื่อการตลาด สามารถนำไปใช้ในการเริ่มต้นทำธุรกิจที่ตนเองสนใจได้อย่างมีประสิทธิภาพ

2. ผลการออกแบบและพัฒนาหลักสูตรกลุ่มการวางแผนธุรกิจ กลุ่มการทำตลาดบนแพลตฟอร์มออนไลน์กลุ่มเทคโนโลยีสื่อดิจิทัลเพื่อนำเสนอผลิตภัณฑ์ พบว่า มีทั้งหมด 10 หลักสูตร ได้แก่ กลุ่มการวางแผนธุรกิจ 2 หลักสูตร คือ หลักสูตร เริ่มต้นธุรกิจที่เป็นไปได้ ประสบผลสำเร็จอย่างที่คิด หลักสูตร เขียนแผนธุรกิจให้รวย รอบรู้เรื่องภาษี กลุ่มการทำตลาดบนแพลตฟอร์มออนไลน์ 3 หลักสูตร คือ หลักสูตร สร้างตัวตนบนแพลตฟอร์มออนไลน์ ใคร ๆ ก็ทำได้ หลักสูตร สร้างเพจเรื่องง่าย ๆ มีผู้ติดตามเกินคาด หลักสูตร อยากรับเป็น Blogger, YouTuber, Influencer, Tiktoker ต้องทำัย กลุ่มเทคโนโลยีสื่อดิจิทัลเพื่อนำเสนอผลิตภัณฑ์ 5 หลักสูตร คือ หลักสูตร เทคนิคการถ่ายภาพและตกแต่งภาพเพื่องานโฆษณาและประชาสัมพันธ์ หลักสูตร การผลิตสื่อเสียงยุคดิจิทัลหลักสูตร การผลิต VDO Content & VDO Present เพื่อการตลาดดิจิทัล หลักสูตรเทคนิคการผลิตสื่อ Motion Graphic เพื่อการโฆษณา หลักสูตรการผลิตสื่อ 3D Animation บนแพลตฟอร์มออนไลน์ เพราะได้ข้อมูลจากการสอบถามและสัมภาษณ์กลุ่มเป้าหมาย และได้ข้อสรุปจากคณะกรรมการร่างหลักสูตรที่มีความเชี่ยวชาญในแต่ละด้าน มีประสบการณ์จากการประกอบธุรกิจร้านอาหาร ร้านกาแฟ ผู้ผลิตและที่ปรึกษาการทำ Digital Marketing ในยุคปัจจุบัน มีการเสนอแนะปรับปรุงแก้ไขจำนวนหลายรอบเพื่อให้ตรงกับความต้องการของกลุ่มเป้าหมายที่สนใจเป็นผู้ประกอบการ โดยแต่ละหลักสูตรจะประกอบด้วย 1) ชื่อหลักสูตร 2) คำอธิบายภาพรวมของหลักสูตร 3) วัตถุประสงค์ของหลักสูตร 4) เนื้อหาสาระโดยสังเขป 5) เทคนิคและวิธีการฝึกอบรม 6) ระยะเวลาการฝึกอบรมในแต่ละหัวข้อ 7) กำหนดการฝึกอบรมวิทยากรในการฝึกอบรม 8) สื่อประกอบการฝึกอบรม 9) กิจกรรมการฝึกอบรม 10) การวัดและประเมินผล 11) เอกสารอ้างอิง เพราะเป็นไปตามแนวทางการพัฒนาหลักสูตร ของ Tyler (1902) และ Taba (1962) ที่สรุปไว้ว่า หลักสูตรที่ดีควรประกอบด้วย ชื่อหลักสูตร วัตถุประสงค์ เนื้อหาสาระ การจัดเนื้อหาสาระ การจัดประสบการณ์การเรียนรู้ และการประเมินผล และสอดคล้องกับองค์ประกอบของชุดการเรียนรู้ของชัยยงค์ พรหมวงศ์ (2545) Gordon (1973) Kapfer (1972) สรุปไว้ว่าองค์ประกอบของชุดการเรียนรู้หรือหลักสูตรฝึกอบรมควรประกอบด้วย การกำหนดหมวดหมู่เนื้อหาและประสบการณ์ กำหนดหน่วยการสอน กำหนดหัวเรื่อง กำหนดมโนทัศน์และหลักการ กำหนดวัตถุประสงค์ กำหนดกิจกรรมการเรียนรู้ การเลือกและผลิตสื่อการสอน และกำหนดการประเมินผล

นอกจากนี้ในรายละเอียดของการฝึกอบรมแต่ละหลักสูตร พบว่า การกำหนดวัตถุประสงค์ต้องเน้นการฝึกทักษะที่เขาต้องนำไปใช้ได้จริงในแต่ละเรื่อง เช่น การถ่ายภาพก็จะเน้นให้ฝึกถ่ายสินค้า/ผลิตภัณฑ์ที่สามารถนำไปทำการตลาดเผยแพร่บนแพลตฟอร์มออนไลน์ได้เลย ในส่วนของการเสนอเนื้อหาที่ต้องเรียนรู้แต่ละครั้งก็จะเป็น Step-by-Step สั้น ๆ เพื่อให้ผู้เข้ารับการฝึกอบรมสามารถทำได้อย่างเชี่ยวชาญทั่วถึงทุกคน และวิทยากรฝึกอบรมต้องเลือกที่มีชื่อเสียงในเรื่องนั้น ๆ และประสบความสำเร็จ/มีประสบการณ์ตรงในเรื่องที่บรรยาย/ฝึกปฏิบัติ โดยเน้นเชื่อมโยงความรู้จากการทำงานจริง ๆ มาถ่ายทอดให้ผู้เข้ารับการฝึกอบรมนำไปพัฒนางานของตนเอง/ทำธุรกิจที่สนใจได้จริง ในการจัดกิจกรรมจะต้องแยกฝึกปฏิบัติให้ทั่วถึง เช่น การฝึกอบรมแต่ละครั้งของโครงการที่ผ่านมาผู้เข้าร่วมประมาณ 50 คน ทางโครงการจะเตรียมผู้ช่วยสอน (TA) ในสัดส่วน 1:15 คน และต้องมีการแยกทำกิจกรรมกลุ่มโดยแบ่งจำนวนกลุ่มละ 4-5 คน เพื่อให้ฝึกทักษะได้ทั่วถึงทุกคน และที่สำคัญพวกสื่อ วัสดุ อุปกรณ์ต้องเตรียมให้สามารถเพียงพอ ผู้อบรมได้ฝึกทุกคน ในการใช้สื่อการสอนจะเป็นลักษณะที่ผู้เข้าฝึกอบรมเข้าถึงได้ง่าย ซึ่งควรจะใช้เป็นระบบ LMS สามารถเข้าถึงได้สะดวก ซึ่งในโครงการจะใช้ Moodle ผ่านลิงค์ <https://digitech-training.buu.ac.th/> ทำให้ผู้เรียนเข้าไปศึกษา ทบทวนเนื้อหาได้ตามต้องการ

3. ผลการประเมินคุณภาพหลักสูตร ภาพรวมทุกหลักสูตรอยู่ในระดับเหมาะสมมาก และผลรวมประเมินความพึงพอใจต่อหลักสูตรหลังเข้ารับการฝึกอบรมอยู่ในระดับความพึงพอใจมากที่สุด ผลการประเมินคุณภาพหลักสูตร ภาพรวมทุกหลักสูตรอยู่ในระดับเหมาะสมมาก เพราะการพัฒนาหลักสูตรได้ดำเนินการอย่างเป็นระบบ มีการสำรวจความต้องการกลุ่มเป้าหมาย มีการร่างหลักสูตรและปรับปรุงแก้ไขตามคำแนะนำผู้เชี่ยวชาญด้านการเป็นผู้ประกอบการหลากหลายธุรกิจ และมีประสบการณ์ทำให้การร่างหลักสูตรมีเนื้อหาที่ครอบคลุม มีวิธีการดำเนินการฝึกอบรมที่หลากหลาย และประเมินผลการฝึกอบรมที่ชัดเจน ทำให้การประเมินคุณภาพหลักสูตรมีความต่อหลักสูตรอยู่ในระดับมากที่สุด เพราะกระบวนการฝึกอบรมเน้นการปฏิบัติจริง เน้นการใช้เทคโนโลยีมาใช้ในการเป็นผู้ประกอบการหรือทำธุรกิจยุคใหม่ นอกจากนี้หลักสูตรยังมีเนื้อหาสาระตรงกับความต้องการ มีเอกสารประกอบการฝึกอบรมมีความครอบคลุมเรียบเรียงเป็นหมวดหมู่ อ่านเข้าใจง่าย และวิทยากรมีวิธีการถ่ายทอดเนื้อหาหลากหลาย เข้าใจง่าย โดยนำประสบการณ์จริงที่ทำสำเร็จมาถ่ายทอดสู่ผู้เรียน ผู้เรียนสามารถนำความรู้และทักษะที่ได้รับไปใช้ในการทำธุรกิจที่ตนเองสนใจได้ สอดคล้องกับ ดลฤดี พลมิตร และคณะ (2566) ได้ศึกษาความท้าทายของการเป็นผู้ประกอบการกับความสำเร็จในการแข่งขันยุคใหม่ ตามแนวคิดเศรษฐกิจสร้างสรรค์ พบว่า การได้ฝึกประสบการณ์จริงและการนำเทคโนโลยีมาใช้เป็นปัจจัยการเป็นผู้ประกอบการกับความสำเร็จในการแข่งขันยุคใหม่ สอดคล้องกับ จิตาพัชญ์ ไยเทศ และคณะ (2567) ได้ศึกษา เรื่อง การศึกษารูปแบบการดำเนินงานด้านเทคโนโลยีดิจิทัลสำหรับธุรกิจชุมชนในจังหวัดนครสวรรค์ พบว่า กลุ่มธุรกิจชุมชนมีความพร้อมด้านดิจิทัลในการประกอบธุรกิจจะทำให้เพิ่มศักยภาพการแข่งขันทางการตลาด และโกสินทร์ ชำนาญพล และคณะ (2562) ได้ศึกษา เรื่อง การพัฒนารูปแบบเทคโนโลยีดิจิทัลเพื่อส่งเสริมศักยภาพผู้ประกอบการ พบว่า ผู้ประกอบการยุคใหม่ต้องการนำเทคโนโลยีและนวัตกรรมดิจิทัลมาใช้ในการประกอบธุรกิจ เพื่อให้สามารถเพิ่มลูกค้าและยอดขาย โดยรูปแบบที่ต้องการคือการใช้สื่อสังคมออนไลน์ เช่น เฟซบุ๊ก ไลน์ และเว็บสื่อกลางการค้าขาย (E-Market Place) ที่สามารถใช้งานบนสมาร์ตโฟน

ได้ เพราะจะทำให้เกิดความ สะดวกรวดเร็วในการติดต่อสื่อสารกับลูกค้าได้ตลอดเวลา

สิ่งที่สะท้อนผลผลิต และผลลัพธ์จากการเข้าร่วมโครงการยกระดับอาชีพฯ คือ ผู้เข้าร่วมโครงการฯ อย่างต่อเนื่อง (เข้าอบรมและทำกิจกรรมอื่น ๆ มากกว่า 8 หลักสูตร และเข้าร่วมมากกว่าร้อยละ 80) จะสามารถรวมกลุ่มสร้างธุรกิจเพื่อหารายได้เสริมได้ เช่น มีการทดลองทำธุรกิจ จำนวน 11 ธุรกิจ ได้แก่ 1) Ai Think For you 2) BBMTN Production 3) HR CHAICHA 4) OVER SEE 5) คอร์สเรียนตัดต่อวิดีโอออนไลน์ 6) ธุรกิจเทียนหอม 7) ร้าน GABBI 8) ร้านกาแฟ เบเกอรี่ Burgarry bake and brew 9) ร้านผลไม้เจ๊ปู้ย 10) ร้านมอมแมม 11) สร้างคอร์สเรียนออนไลน์เพื่อพัฒนาทักษะเฉพาะ

นอกจากนี้ยังพบว่า บุคคลทั่วไปและนิสิตที่เข้าร่วมโครงการฯ ได้เขียนแผนธุรกิจเสนอกรรมการ เพื่อเริ่มต้น/ต่อยอดธุรกิจเดิมให้มีรูปแบบบริหารจัดการที่ดีได้ มีความสามารถการถ่ายภาพและการผลิตสื่อ วิดีทัศน์ดิจิทัล สื่อเสียง สื่อมัลติมีเดียและแอนิเมชันสำหรับงานการตลาดในผลิตภัณฑ์/สินค้าในธุรกิจตนเอง มีการพัฒนาสื่อดิจิทัลสำหรับการตลาดได้ เช่น การทำ Google Ads, Tiktok Ads Manager, Line Ads Manager, Facebook Ads , Google Marketing , SEO & Google Analytics, การกำหนด Keywords เพื่อส่งเสริมการตลาด, ออกแบบ Poster สำหรับจัดโปรโมชั่นสินค้า, ออกแบบ Infographic แนะนำสินค้า/ผลิตภัณฑ์เพื่องานการตลาด, ออกแบบการทำแบนเนอร์โฆษณา (Banner Ads) สำหรับงานการตลาด, ออกแบบ Motion Graphic สำหรับงานการตลาด มีการพัฒนาแพลตฟอร์มมาใช้ในการทำคอร์สออนไลน์ ขาย เช่น Facebook Groups, Teachable, Moodle

ผลผลิตที่เกิดขึ้นส่วนใหญ่จะจัดกลุ่มร่วมกันทำงาน เช่น สร้างคอร์สออนไลน์ขาย ทำคลิปรีวิวสินค้า สร้าง TikTok Seller สร้างเพจขายของออนไลน์ รับงานทำสื่อดิจิทัลสำหรับงานการตลาด เช่น รับจ้างทำคลิป VDO รีวิวสินค้า สร้างเพจขายของออนไลน์ และรับผลิตสื่อเสียง ถ่ายภาพสินค้า ถ่าย VDO Content

จากข้อมูลผู้เข้าร่วมโครงการฯ หลัก ๆ จะมี 4 กลุ่ม คือกลุ่มที่ทำงานประจำ กลุ่มที่ทำงานพิเศษ (Part Time) กลุ่มค้าขาย/ทำธุรกิจส่วนตัว และกลุ่มนิสิตที่กำลังเรียน โดยแต่ละกลุ่มมีผลลัพธ์ ดังนี้

1. กลุ่มที่ทำงานประจำ ส่วนใหญ่ได้ใช้ความรู้จากที่เข้าร่วมโครงการไปสร้างคอร์สออนไลน์อบรมพนักงานในฝ่ายที่ตนเองทำงานในหน่วยงานตนเอง และมีบางส่วนนำความรู้ไปหารายได้เสริมมีทั้งขายของออนไลน์ ทำคลิปรีวิวสินค้า และจะมีบางคนที่ได้เลื่อนตำแหน่งเป็นหัวหน้าฝ่าย และเป็นผู้จัดการ

2. กลุ่มที่ทำงานพิเศษ (Part Time) ส่วนใหญ่ได้ใช้ความรู้จากที่เข้าร่วมโครงการไปสร้างแบรนด์สินค้า ตนเองและทำตลาดออนไลน์ และรับงานทำสื่อดิจิทัลสำหรับงานการตลาด เช่น รีวิวสินค้า สร้าง TikTok Seller สร้างเพจขายของออนไลน์

3. กลุ่มค้าขาย/ทำธุรกิจส่วนตัว ส่วนใหญ่ได้ใช้ความรู้จากที่เข้าร่วมโครงการไปสร้างคอนเทนต์แบรนด์สินค้า ตนเองและทำตลาดออนไลน์ เช่น รีวิวสินค้า รีวิวร้านตนเอง ทำคอนเทนต์ร้านตนเอง ให้นำสนใจลักษณะคลิป VDO บน YouTube และ TikTok

4. กลุ่มนิสิตที่กำลังเรียน ส่วนใหญ่ได้ใช้ความรู้จากที่เข้าร่วมโครงการไปสร้างแบรนด์สินค้าตนเอง และทำตลาดออนไลน์ และรับงานทำสื่อดิจิทัลสำหรับงานการตลาด เช่น รับจ้างทำคลิป VDO รีวิวสินค้า สร้างเพจขายของออนไลน์ และรับผลิตสื่อเสียง ถ่ายภาพสินค้า ถ่าย VDO Content

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะในการนำผลงานวิจัยไปใช้ประโยชน์

1.1 รูปแบบการบริหารจัดการ การยกระดับอาชีพโดยใช้เทคโนโลยีดิจิทัลและการจัดการธุรกิจเพื่อพัฒนาทักษะการเป็นผู้ประกอบการยุคใหม่ มีการนำเสนอองค์ประกอบและขั้นตอนไว้อย่างชัดเจน หน่วยงานหรือสถาบันใดที่ต้องการส่งเสริมการเป็นผู้ประกอบการสามารถนำไปใช้เป็นแนวทางดำเนินการได้ โดยเน้นการจัดเตรียมทรัพยากรดำเนินงานให้เพียงพอและการทำแผนดำเนินงานให้ชัดเจนและสื่อสารกันอย่างต่อเนื่องจะทำให้การขับเคลื่อนการเป็นผู้ประกอบการเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ

1.2 การพูดคุยเพื่อตรวจสอบความต้องการผู้สนใจการทำธุรกิจต้องสื่อสารให้ชัดเจน พิจารณาถึงความเป็นไปได้ของธุรกิจที่จะทำ และมีการมอบหมายงานและการนำเสนอเป็นระยะอย่างต่อเนื่องที่ปรึกษาต้องคอยติดตาม และกระตุ้นในระยะแรกเมื่อเริ่มเห็นผลเป็นรูปธรรม ผู้ริเริ่มการทำธุรกิจก็จะต่อยอด ขยายผลได้ด้วยตัวเอง

1.3 การยกระดับอาชีพโดยใช้เทคโนโลยีดิจิทัลและการจัดการธุรกิจเพื่อพัฒนาทักษะการเป็นผู้ประกอบการยุคใหม่ กระบวนการพัฒนาถือว่าสำคัญมากโดยขั้นต้นต้องมีการสร้างแรงบันดาลใจให้เกิดความต้องการให้ได้ ต้องทำหลายหลายวิธี เช่นใช้สื่อที่ตรงกับพฤติกรรมการเรียนรู้ของกลุ่มเป้าหมาย การสร้างโอกาสให้ผู้สนใจจะเริ่มต้นธุรกิจได้พบปะพูดคุยกับเจ้าของกิจการที่ประสบผลสำเร็จ (ควรเลือกธุรกิจที่สามารถเริ่มต้นได้ไม่ยาก ไม่เกินความสามารถของกลุ่มเป้าหมาย ไม่ต้องใช้เงินทุนมาก) จากนั้นก็จัดช่องทางให้กลุ่มเป้าหมายได้เรียนรู้ในสิ่งที่จำเป็นในการเริ่มต้นธุรกิจ จะทำให้กลุ่มเป้าหมายมองเห็นภาพเส้นทางที่จะดำเนินการอย่างเป็นขั้นตอน มีโอกาสประสบผลสำเร็จสูง

1.4 การเริ่มต้นในการเป็นผู้ประกอบการควรแนะนำให้กลุ่มเป้าหมายที่ความสนใจธุรกิจ ในแนวทางเดียวกัน จัดเป็นกลุ่มคละความสามารถเพื่อให้สามารถดำเนินงานในระยะแรกได้อย่างราบรื่น โดยเฉพาะกลุ่มเป้าหมายที่ยังไม่สำเร็จการศึกษาเพราะมีภาระงานที่ต้องทำมากอาจไม่มีเวลา และควรมีการสนับสนุนงบประมาณในช่วงเริ่มต้น และมีการจัดประกวดธุรกิจเพื่อสนับสนุนทุน จะเป็นการกระตุ้นให้กลุ่มเป้าหมายสนใจจะเริ่มทำธุรกิจมากขึ้น และมีการสนับสนุนทุนให้คำปรึกษาต่อเนื่องกรณีที่ธุรกิจสามารถขยายตัวได้เป็นการส่งเสริมให้เกิดความยั่งยืน

1.5 กำหนดวิธีการ/ช่องทางในการพัฒนาสื่อให้ผู้เข้าร่วมอบรมสามารถทบทวนได้อย่างสะดวก โดยสรุปเนื้อหาในประเด็นสำคัญผ่านช่องทางออนไลน์ (ทั้งแบบ Real Time และ Offline)

1.6 กรณีผู้เข้ารับการพัฒนาทำงานประจำเวลาสร้างธุรกิจควรแนะนำให้ทำงานร่วมกันแบบกลุ่มก่อน (3-5 คน) เพื่อให้สามารถร่วมกันทำงานให้สำเร็จ และมีประสิทธิภาพมากขึ้น

1.7 การเริ่มต้นธุรกิจใหม่เงินทุนและทรัพยากรในการทำงานเป็นส่วนสำคัญ การเริ่มต้นอาจจะไม่ต้องใช้ทุนเยอะถ้ามีสิ่งอำนวยความสะดวกในการทำงานให้ผู้เข้ารับการพัฒนาในการเริ่มต้น จะเป็นการสร้างขวัญกำลังใจและกระตุ้นให้กล้าที่จะทำธุรกิจ โดยเบื้องต้นทางโครงการฯ ได้สนับสนุนในลักษณะอำนวยความสะดวกวัสดุ อุปกรณ์ในการทำธุรกิจ เช่น โดรน กล้อง คอมฯ สำหรับทำคลิป VDO Content ทีมที่ปรึกษา ทำให้ผู้เข้ารับการพัฒนาทำงานได้สะดวก ผลิตงานที่มีคุณภาพตามโอเคดีได้อย่างมีประสิทธิภาพ

1.8 ทีมโค้ชจะมีความสำคัญในการช่วยเหลือผู้เข้ารับการพัฒนาต้องติดตาม กระตุ้น ให้คำแนะนำ ต้องมีการคัดเลือกทีมโค้ชให้เข้าใจถึงภารกิจที่ต้องทำให้เข้าใจ

1.9 ฝ่ายอำนวยความสะดวก (นัดหมายเวลา ประสานงานเมื่อมีปัญหา การสื่อสาร) ในการพัฒนาสื่อดิจิทัลให้ผู้เข้าร่วมโครงการจะมีส่วนสำคัญในการพัฒนาชิ้นงาน ทางผู้รับผิดชอบโครงการ ต้องจัดหาบุคลากรในส่วนนี้ด้วย

2. ข้อเสนอแนะการวิจัยครั้งต่อไป

2.1 การพัฒนาแอปพลิเคชันด้านการให้คำปรึกษาการยกระดับอาชีพโดยใช้เทคโนโลยีดิจิทัล และการจัดการธุรกิจเพื่อพัฒนาทักษะการเป็นผู้ประกอบการยุคใหม่ จะทำให้ตอบสนองความต้องการของกลุ่มเป้าหมายได้อย่างสะดวก รวดเร็ว

2.2 สร้างแหล่งเรียนรู้ที่กลุ่มเป้าหมายสามารถเข้าเรียนรู้ได้ทุกที่ ทุกเวลา ให้ครอบคลุม หลักสูตรการยกระดับอาชีพโดยใช้เทคโนโลยีดิจิทัลและการจัดการธุรกิจเพื่อพัฒนาทักษะการเป็นผู้ประกอบการยุคใหม่ อาจเป็นลักษณะการเรียนรู้แบบผสมผสาน (Blended Learning) ในกรณีหลักสูตรที่ต้องฝึกทักษะ และเนื้อหาลักษณะบรรยายก็พัฒนารายวิชาเป็น BUU MOOC หรือ Thai MOOC

2.3 รูปแบบบริหารจัดการการยกระดับอาชีพฯ ในองค์ประกอบเรื่องการทำกับ ติดตาม และการให้คำแนะนำ ให้คำปรึกษาธุรกิจเป็นองค์ประกอบที่สำคัญในการขับเคลื่อนให้การยกระดับอาชีพ เป็นผู้ประกอบการ การดำเนินงานที่ผ่านมายังติดต่อสื่อสาร และติดตามยังทำได้ลำบาก ควรมีการพัฒนา ระบบการติดตาม และระบบให้คำปรึกษาจะทำให้การทำงานสะดวกและมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

2.4 ความสนใจของกลุ่มเป้าหมายในการเข้าร่วมโครงการวิจัยครั้งนี้มีความแตกต่างกัน พื้นฐานความรู้ก็แตกต่างกัน ควรมีการออกแบบหลักสูตรเฉพาะ และมีรูปแบบการพัฒนา/ส่งเสริม ให้มีความสำเร็จในการยกระดับอาชีพเป็นผู้ประกอบการระดับที่แตกต่างกันตามศักยภาพของแต่ละกลุ่มเป้าหมาย

เอกสารอ้างอิง

- กรมพัฒนาธุรกิจการค้า. (2567). เข้าถึงได้จาก <https://www.dbd.go.th/> สืบค้นเมื่อ 10 กรกฎาคม 2567.
- โกสินทร์ ชำนาญพล, สุดาใจ โล่ห์วนิชชัย. (2562). การพัฒนารูปแบบเทคโนโลยีดิจิทัลเพื่อส่งเสริมศักยภาพผู้ประกอบการ. *วารสารราชพฤกษ์*, 17(2), 130-138.
- จันทร์ทิพย์ แก้วประโคน และคณะ. (2561). *แพลตฟอร์มการให้บริการห้องระดมสมองออนไลน์เล็กทรอนิกส์*. สถาบันวิจัยและพัฒนา มหาวิทยาลัยราชภัฏจันทรเกษม.
- จิตาพัชญ์ ไยเทศ, ฐริพัศ เหมือนทอง, ดนุวัศ อีสรานนทกุล. (2567). การศึกษารูปแบบการดำเนินงานด้านเทคโนโลยีดิจิทัลสำหรับธุรกิจชุมชนในจังหวัดนครสวรรค์. *วารสารวิชาการมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์*, 11(1), 117-129.
- ชัยยงค์ พรหมวงศ์. (2545). *เอกสารประกอบการสอนชุดวิชาเทคโนโลยีการศึกษา หน่วยที่ 1-5*. สำนักเทคโนโลยีทางการศึกษา มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.

- ชาติ ไตรภพสกุล. (2564). *หลักการตลาดเพื่อการเป็นผู้ประกอบการ*. สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ณชัยศักดิ์ จุณณะปิยะ. (2566). การตลาดสื่อสังคมออนไลน์. *Journal of Administrative and Management Innovation*, 11(1), 64-76.
- ดลฤดี พลมิตร และสมจิตร์ ล้วนจำเจริญ. (2566). ความท้าทายของการเป็นผู้ประกอบการกับความสำเร็จในการแข่งขันยุคใหม่ตามแนวคิดเศรษฐกิจสร้างสรรค์. *วารสารการจัดการและการพัฒนา มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี*, 10(1), 271-284.
- ไพโรจน์ ไวนิชกิจ. (2560). พันธกิจสำคัญขององค์กรยุคดิจิทัล. *วารสารวิชาการ กสทช*, บทความปริทัศน์, 572-592.
- ธนาคารกรุงเทพ. (2021). *5 กฎหมายที่ SME ควรรู้ ควบคู่การประกอบธุรกิจ*. วันที่สืบค้น 10 กรกฎาคม 2567 เข้าถึงได้จาก <https://www.bangkokbanksme.com/en/laws-smes-should-know-doing-business>.
- ธนาคารกสิกรไทย. (2560). *แผนธุรกิจ ชุมทรัพย์ความสำเร็จ*. วันที่สืบค้น 11 กรกฎาคม 2567 จาก https://www.kasikornbank.com/th/business/sme/ksmeknowledge/article/financialtips/pages/business-plan_key-success.aspx.
- นิตินาชิต. (2565). กลยุทธ์การเสริมสร้างความเข้มแข็งการจัดการเรียนรู้วิชาชีพด้านธุรกิจและบริการด้วยเทคโนโลยีดิจิทัล. *วารสารอาชีวศึกษาภาคกลาง*, 11(2), 10-23.
- นิรุตต์ จรเจริญ และคณะ. (2567). การส่งเสริมการใช้เทคโนโลยีบนสังคมดิจิทัลเพื่อยกระดับรายได้วิสาหกิจชุมชนในจังหวัดกาญจนบุรี. *วารสารการบัญชีและการจัดการ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม*, 16(2), 81-108.
- ศิริพร เลิศยิ่งยศ, สุวรรณ เตชะธีระปรีดา, พัชชยา ทรงเสียงไชย. (2566). การพัฒนาผู้ประกอบการรุ่นใหม่เพื่อขับเคลื่อนชุมชนฐานราก ด้านการสร้างอาชีพผ่านตลาดอิเล็กทรอนิกส์ที่สามารถยกระดับรายได้ตามเส้นทางอุทยานธรณีโคราช. *วารสารศิลปการจัดการ*, 7(2), 497-518.
- ศุภจี สุธรรมพันธุ์. (2567). *3 เรื่องพื้นฐาน ที่ช่วยให้ธุรกิจก้าวไปได้ไกลยิ่งขึ้น*. วันที่สืบค้น 11 กรกฎาคม 2567. จาก <https://www.krungsri.com/th/business/other-services/empowerment/business-insights/knowledge-trend/3-basic-help-business>.
- สมใจ ศรีเนตร. 2560. แนวโน้มการเป็นผู้ประกอบการใหม่ในธุรกิจอาเซียน. *วารสารวิชาการบัณฑิตวิทยาลัยสวนดุสิต*, 13(1), 113-122.
- สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา. 2561. *การจัดการศึกษาเพื่อพัฒนาความเป็นผู้ประกอบการ (Entrepreneurship Education) (พิมพ์ครั้งที่ 1)*. บริษัท พรักหวานกราฟฟิค จำกัด.
- สมพร ปานดำ. (2564). วิทยาลัยผู้ประกอบการเพื่อการสร้างผู้ประกอบการนวัตกรรมเพื่อสังคม. *วารสารอาชีวศึกษาภาคกลาง*, 5(2), 1-8.

- สำนักงานพัฒนาธุรกรรมทางอิเล็กทรอนิกส์. (2021). *ทักษะดิจิทัลที่คนไทยต้องมี รับปี 2021*. สืบค้นเมื่อ 9 พฤษภาคม 2564. จาก <https://www.etcha.or.th/th/Useful-Resource/Knowledge-Sharing/Digital-Skills-for-Thailand-in-2021.aspx>.
- สำนักงานสภานโยบายการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรมแห่งชาติ และ สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมวิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม. (2562). *นโยบายและยุทธศาสตร์การอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม พ.ศ. 2563 - 2570 และแผนด้านวิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม 2563 - 2570*. สืบค้นเมื่อ 19 พฤษภาคม 2567. จาก สอวช. (nxpo.or.th)
- วิศรา กลมทุกสิ่ง และชวินท์ ชัมมนันทกุล. (2564). แพลตฟอร์มธุรกิจออนไลน์: อาชีพเกิดใหม่ในยุคดิจิทัล. *Journal of Roi Kaensarn Academi*, 7(2), 379-387.
- อาศิรา ราชเวียง. (2560). อนาคตผู้ประกอบการในยุค 4.0. *วารสารวิจัยและพัฒนาโดยองค์กรในพระบรมราชูปถัมภ์*, 12(2), 79-88.
- Abdullah A. M. (2019). Entrepreneurial knowledge skills, competencies and performance. *Asia Pacific Journal of Innovation and Entrepreneurship*, 13(1), 29-48. doi:10.1108/apjie-11-2018-0067
- Alvarez, S. A., Busenitz, L. W. (2016). The entrepreneurship of resource-based theory. *Journal of Management*, 27(6), 755-775. doi:10.1177/014920630102700609
- Cooney, P. T. M. (2012). *Entrepreneurship Skills for Growth-Orientated Businesses*.
- Evans, P.C., Gawer A. (2016). *The Rise of the Platform Enterprise: A Global Survey*. The Center for Global Enterprise. Retrieved from https://www.kasikornbank.com/th/business/sme/ksmeknowledge/article/financialtips/pages/business-plan_key-success.aspx.
- Gordon. (1973). *Florida Module on Generic Teacher Competencies: Module on Module*. Florida: The University of Florida
- Grabher, K. (2020). Disruption, embedded. A Polanyian framing of the platform economy. *Sociologia* 143, 14, 95-118.
- Hynes, B. (1996). Entrepreneurship education and training - introducing entrepreneurship into non-business disciplines. *Journal of European Industrial Training*, 20(8), 10-17.
- Johnson, D. S., Snowden, D. N., Mukhuty, D. S., Fletcher B., Williams, P. T. (2015). Entrepreneurship Skills: literature and policy review. *BIS RESEARCH PAPER NO. 236*.
- Kaplan, S. R., Norton D. P.(1996). Using the Balance Scorecard as a Strategic Management System. *Harvard Business Review*, 1(45), 74-85.

- Kim, J. (2016). The platform business model and business ecosystem: Quality management and revenue structures. *European Planning Studies*, 24(12), 2113-2132.
- Kenney, M. (2019). Platforms and industrial change. *Industry and Innovation*, 26, 871-879.
- Kaplan, S. R., & Norton, D. P. (1996). Using the Balance Scorecard as a Strategic Management System. *Harvard Business Review*, 1(45), 74-85.
- Kornthong, J. (2018). Strategic Entrepreneurship of One Tambon One Product A Case Study of Entrepreneurship in Central Region. *Journal of Nakhonratchasima College*, 12(2), 254-261.
- Kapfer, P. G., Kapfer, M. B. (1972). *Learning Package in American Education*. Englewood Cliffs, N.J. Education Technology Publication.
- Kuratko, D. F., Hodgetts R. M. (2007). *Entrepreneurship: A contemporary approach* (7th ed.). Routledge: Harcourt Brace College Publishers.
- Kornthong, J. (2018). Strategic Entrepreneurship of One Tambon One Product A Case Study of Entrepreneurship in Central Region. *Journal of Nakhonratchasima College*, 12(2), 254-261.
- Kosin Chamnanpon, Sudajai Lowanichchai. (2019). A Development Model of Digital Technology for Supporting Entrepreneur. *Ratchaphruek Journal*, 17(2), 130-138.
- Pandam, S. (2021). Innovative Entrepreneurs in the new normal. *Vocational Education Innovation and Research Journal*, 5(2), 1-8.
- Preedakorn, P. (2013). Developing Travelling Business through Business Networking. *International Thai Tourism Journal*, 9(1), 48-67.
- Rangmeesrisuk, J., Krahaechan, C., Kesanuch, S., Kongprapun, N. & Gawnak, N. (2023). The Strategies to Efficiency Promotion for Community Economy Management System Participatory Model in the New Normal of Lam Sai Community, Wang Noi District, Phra Nakhon Si Ayutthaya Province. *Journal of Arts Management*, 7(1), 38-51.
- Rienpradub, S. (2020). Introduction to Entrepreneurship. *The Center of Textbook King Mongkut's University of Technology North Bangkok*.
- Saengpetch Prachai, Sarayut Neankratok, Sura Wannasaeng, Prapanush Teesungnoen. (2019). Technology and innovation development of digital technology to support the technology digital model for small and medium enterprises. *Huachiew Chalermprakiet Science and Technology Journal*, 5(1), 88-100.
- Sangsri, S. (2017). The Usage of Electronic Marketing to Enhance the Competitiveness of Small Business Entrepreneurs. *Journal of Rajanagarindra*, 32(14), 145-151.